

תת"ע 2271/03/19 - מדינת ישראל נגד יגר שיטרית נטלי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2271-03-19 מדינת ישראל נ' יגר שיטרית נטלי
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יגר שיטרית נטלי

הנאשמת

הכרעת דין

1. ראשית דבר:

הנני מזכה את הנאשמת מחמת הספק.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 1/8/18 בשעה 08:02, נהגה בכביש 22 מכיוון צפון לדרום וקיפחה זכותם של נהגים אחרים בכך שעקפה טור שלם של רכבים שעומדים בפקק, וזאת בניגוד **לתקנה 21(ב)(1)** **לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961**. (להלן: "**התקנות**"). הנאשמת כפרה במיוחס לה.

3. דין והכרעה:

במקרה דנן, נקודת המחלוקת היא האם מעברה של הנאשמת לנתיב השמאלי כדי להשתלב בתנועה קיפחה את זכות הנהגים האחרים שעמדו בפקק.

המאשימה נשענת בגרסתה על הדו"ח אותו ערך השוטר רס"ל עלאא שיח (להלן: "**השוטר**") (ת/1). השוטר ציין כי הנאשמת נסעה בנתיב הימני ביותר ועקפה טור שלם של רכבים שעמדו בפקק שמיועד לכיוון מחלף חירם תוך שהיא סוטה שמאלה וגורמת להפרעה ומקפחת את זכות הנהגים.

יחד עם זאת, אינני נאות לקבל גרסה זו ואין ביכולתה להעיד על אשמת הנאשמת מעבר לכל ספק סביר, וזאת מן הטעמים הבאים:

ראשית, מעבר לעובדה כי השוטר לא ציין מאיזה מרחק הבחין בביצוע העבירה לכאורה, הרי שמעיון בנסיבות הדו"ח אין כל אזכור לכך שהנאשמת "נדחפה" לנתיב הימני (אלא רק סטתה), או שכתוצאה מהשתלבותה בו גרמה להאטת התנועה או להפרעה באופן כלשהו (אלא נרשם רק "הפרעה" בכלליות).

שנית, גם בעדותו לא הסביר השוטר באיזה אופן קיפחה לטענתו הנאשמת את שאר הרכבים ואף ציין כי התמקד ברכב הנאשמת בלבד. בהתאם, לא ציין השוטר בדו"ח כי אחד מהרכבים שנסע בפקק משמאל לנאשמת, בלם או שינה מאופן נהיגתו או מהירות נסיעתו כתוצאה מהשתלבות רכב הנאשמת מהנתיב הימני לנתיב השמאלי.

שלישית, ובהקשר זה, אני אף מקבל את גרסת הנאשמת, שלא נסתרה כלל, לפיה בסיום אי התנועה, גלשה באיטיות והשתלבה בנתיב השמאלי כאשר היה מרווח בין הרכבים ונהג שהיה משמאלה איפשר לה להשתלב בנתיב הנסיעה תוך שמירת מרחק.

רביעית, גרסה זו של הנאשמת אף נתמכת בעדת ההגנה אשר נסעה לצידה של הנאשמת בשעת האירוע, ובכך נחלשת עוד יותר גרסת המאשימה.

חמישית, ידוע כי לא בכל מקרה בו נהג משתלב לנתיב עמוס מתבצעת עבירה של קיפוח זכות המשתמשים בדרך, וראה בהקשר זה ע"פ 4004/98, יוסף ורשבסקי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] מפי כב' השופט בדימוס עודד מודריק, וכך אמר:

"אולם, בכגון זה אי-אפשר להסתפק מבחינה פורמלית-טכנית של ההתרחשות והשוואתה אל התקנה. מן ההכרח להציב נקודת המוצא את ההנחה שתקנות התעבורה מסדירות את התנועה בדרכים. אין תכליתן לשבש את סדרי התנועה ולאכוף על ציבור הנהגים דרכים עקלקלות וקשיים שונים שימנעו זרימת תנועה שוטפת ככל האפשר. בהקשר זה עלינו לראות את התקנה כאילו טבועה בה האפשרות להניח לאדם שטעה בתום לב בנתיב תנועה ... דרך להשתלב בנתיב הנכון שלא בכפיית רצונו על אחרים ... הפסדם של הנהגים הממתינים בתור, הנובע מן הוויתור של הנהג המנומס, יוצא בשכר נהיגה תרבותית, כאמור ... הקיצור, לזו ועיקר תקנת הקיפוח היא בתקנת הבריות, שלא יינתן מצב בדרך שבו כל דאלים גבר, אך גם זו תקנתן של הבריות, שמי שמרסן את יצריו ומתחשב בזולת, ימצא מי שמתחשב גם בו ולא יהיה לו הדבר לעבירה ...".
"ראה גם עפ"ת (מחוזי ת"א) 19089-02-16 אילן ציוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]"

לפיכך, די באמור לעיל כדי לקבוע כי המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את טענתה לפיה הנאשמת קיפחה את זכות המשתמשים בדרך.

4. סיכום של דבר:

מאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, וזו נתמכת ע"י גרסת השוטר כעדות יחידה בלבד, ויכול כי הנאשמת אכן לא קיפחה את זכותם של הנהגים אשר בנתיב השמאלי, כפי שאף עולה מגרסתה הנחרצת של הנאשמת לעניין זה, הגעתי למסקנה כי אין מקום להעדיף גרסה על פני רעותה ויש מקום במקרה דנן לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק מהכרעת דין זו לצדדים.

ניתנה היום, ל' סיוון תשפ"א, 10 יוני 2021, בהעדר הצדדים